

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. I. De cupiditate pecuniarum, noxia Religioso in particulari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

lum, aut obrusa ab eo pecuniaria idola impugna-
bo, aggrediarque, hac spe fretus, (quam facit sibi
Doctōr Seraph. in Psalt. Mariæ.) ut conteratur
sub pedibus meis, omniumque Religiosorum sexūs
utriusque, qui paucula hæc à me ex SS. PP. ex-
cerpta & adnotata legent, aut legi audient, ne
umquam se ab eo captivari permittant. Si itaque

CAPUT I.

De cupiditate pecuniarum, noxia Religioso
in particulari, &c.

Q. 1. Quàm necessarium sit Religiosis, cupi-
ditatem pecuniarum edomare, ut non pri-
vatum inficiat, aut pervertat.

R. 1. S. Bonav. in Hexameron serm. 5. Hanc
passionem contemporaneam nobis, quæ incipit in
pueris, & terminatur in senibus, oportet primo do-
mare: & ista est concupiscentia, postea est cupidi-
tas. Puer enim primò appetit manducare, & po-
stea pecuniam: unde mirabiliter delectatur in illa.
Et, si puero offeras panem, & denarium; accipit
denarium, & relinquit panem. Hoc inficit homi-
nes; concupiscunt enim habere & retinere. Appre-
tiari hæc ut felicissima, malitia est; aspernari ut
execrabilia, malum est; sed ut instrumenta vir-
tutis diligere, indifferens, & bonum est. h. i.

R. 2. Angelus in serm. ad S. Birgit. pro die
Dom. aiebat: Ita odiosa est Deo mundana cupido
in homine, sicut Noë sentina in arca sua. h. i. Hinc
sicuti in sentina dictæ arcæ congregata fuit om-
nis

nis

nis fex, immunditia, & sordium colluvies: ita ne dubites, in corde religiosi, pecuniæ inhiantis sordidè, sordium colluviem seu vitiorum congeriem, ipso non advertente hospitari.

R. 3. Ex serm. Fausti Abbatis Lirinensis ad Monachos. Peculiariter ad professionem nostram pertinet, paupertatem studio querere, & non solum facultates, sed & ipsas voluntates de cordibus eradicare. Nihil enim proprii habere, res necessitatis exigit; nihil autem concupiscere, res est virtutis. h. i.

Q. 2. Cur Religiosus inordinatam cupiditatem pecuniarum abjicere debet?

R. Ex saluberrimis admonit. S. Basilii Magni Monachorum Patris ac Legislatoris c. 9. in magno Regulario contentis, ubi quemlibet Religiosum pro fuga hujus vitii valde seriò admonet, & sic alloquitur; Et ne pecuniarum cupiditati te subicias, ab omni avaritia declina cor tuum, ut non condemnaris sicut adulter, & idolorum cultor. Noli amare mammona; ne offendas eum, cui membra tua, & mentem pariter dedicasti. Ne petas ea, quæ te avocant & separant à Domino. Noli diligere opes terrenas, ne amittas cælestes. Multi cupientes aliena, & suis privati sunt. Alienatæ sunt à nobis hujus sæculi voluptates; nostra autem possessio regnum cælorum est. Noli petere aliena; ne à tuis fias extraneus. Quotidianum victum sufficere tibi contentus esto: quidquid superfluum est, projice abs te tamquam propositi tui impedimentum. Ne cupias fieri locuples, ne in tentationes incidas, & in laqueos diaboli. h. i. Et subdit ibidem:

Caveto avaritiam; quia radix omnium malorum ab Apostolo nominata est. Pecuniarum cupidus NB. jam animam suam venalem habet: si enim invenerit tempus, pro nihilo perpetrabit homicidium; & sic qui effundit aquam super terram, ita est ei effundere sanguinem proximi sui. Plerique per avaritiæ ardorem in mortis periculum inciderunt. *h. i. Pergit ibidem:*

Dominus noster & Salvator à corde Phariseorum volebat pecuniarum amorem excludere: sed quia illi erant cupidissimi, salutaria ejus monita deridebant. Nam & illum divitem cum Dominus vocans ad regna cælorum facultates suas vendere præcepisset, aviditas intrare non permisit. Et Judæ pectus avaritiæ ardore exarsit, ut Dominum largitorem sibi cunctorum bonorum in manus traderet impiorum. Avarus enim vir inferno similis est. Infernus igitur quantoscumq; devoraverit, numquam dicit, satis est: sic et si omnes thesauri terræ confluerint in avarum, non satiabitur. *Alienum te facito, Fili, ab hoc vitio, & voluntariam paupertatem libenter assume. h. i.*

Q. 3. Quæ prima horrida pœna Religiosi inordinatè amantis pecunias, &c.

R. 1. Quòd sit obtenebratio mentis. De qua Evagrius Monachus in sentent. aur. ad Cœnobitas sic ait: Sicut charitas gaudet paupertate, sic odium delectatur divitiis. Non potietur dives scientia: & camelus non introibit in foramen acûs. Qui diligit pecuniam non videbit scientiam; & qui congregat illam, contenebrabitur.-- Melior est pauper-

tas cum scientia, quàm divitia cum ignorantia.
Ornamentum capitis corona; ornamentum autem
cordis scientia Dei. h. i.

R. 2. De Religioso nummorum inordinato a-
matore vix bonus fructus speratur, juxta Regu-
lam 66. *Isaie Abbatis*, quæ inquit: *Serva te ipsum*
à divitiis, earumque amore; quoniam corrumpunt
fructum Monachi. h. i.

R. 3. Amor hic inordinatus nummorum pan-
dit viam ad omne malum. De quo *Cassian.* l. 7.
de spiritu philargyriæ c. 6. *Quamobrem nulli vi-*
lis, despectusque videatur hic philargyria (id est,
cupiditatis pecuniarum) morbus: qui sicut potest
perfacile declinari, ita si quemquam possederit, ad
sanitatis remedia vix pervenire concedit. Recepta-
culum namque est vitiorum, malorumque omnium
radix, & inextricabilis nequitia fomes efficitur, di-
cente Apostolo i. Tim. 6. Radix omnium malorum est
philargyria, id est, amor pecunie. h. i.

R. 4. Nummatus Monachus, in pœnam suæ
inordinatæ cupiditatis, meritò vilescit coram
Deo, & mundo; prout asserit *S. Bonav.* c. 4. su-
per Regul. dicens: *Sciebat servus Dei, Francis-*
cus, per denariorum receptionem, sub falso pra-
textu necessitatis, plures in clero & clauistro, & Deo
& hominibus viluisse; eò quod radix iniquitatis
Antiochus (qui interpretatur silentium paupertatis)
templum Dei legitur in Machabeorum historia
profanasse: & contenebrescente studio sapientia
quasi Sole, Luna scientia & studii in sanguinem est
commutata. h. i.

Q. 4.

Q. 4. An Religioso privato plus noceat amor acquiritorum nummorum, quam sitis acquirendorum.

R. Licet tam hæc, quam ille plurimum descendit Religionis statum, tamen plus nocet ille. *Ratio est;* quia, ut dicit *S. August.* in Epist. ad Paulin. *Terrena diliguntur arctius adepta, quam concupita.* (forte tamen concupita inquietant amplius). Et *S. Chrys.* in Matth. *Apposicio divitiarum majorem ascendit flammam, & vehementior fit cupido.* h. i. Ex habitis ergo pecuniis tria perfectionis & charitatis impedimenta subnascuntur in Religioso, scil. 1. sollicitudo inordinata. 2. amor inquietans, & à Deo avocans. 3. inanis gloria, seu elatio supra alios. Hæc autem tria impedimenta quia removet *voluntaria per votum paupertas*, hinc hæc vocatur *perfectionis instrumentum* à *D. Th.* 2. 2. q. 118. a. 7. in corp. Sed

Q. 5. Utrum amare, & quærere terrenas facultates pro communitate, seu necessitate Religiosorum in communi viventium sit etiam vituperabile, sicut pro se privato, &c.

R. negat. Conformiter doctrinæ *D. Th.* lc. ubi inquit: *Sollicitudo, quæ circa proprias divitias adhibetur, pertinet ad amorem privatum, quibus quis se temporaliter amat: sed sollicitudo, quæ adhibetur circa res communes, pertinet ad amorem charitatis, quæ non querit, quæ sua sunt, sed communibus intendit. Et quia Religio ad perfectionem charitatis ordinatur, quam perficit amor Dei usque ad contemptum sui; habere aliquid proprium repugnat perfectioni Religionis, sed sollicitudo, quæ*

N

adhi-

adhibetur circa bona communia, pertinere potest ad charitatem. -- Ex quo patet, quod habere superabundantes divitias in communi sive in mobilibus, sive in immobilibus, est impedimentum perfectionis; licet non totaliter excludat eam. Habere autem de exterioribus rebus in communi, sive mobilibus, sive immobilibus, quantum sufficiat ad simplicem victum, perfectionem religionis non impedit, si consideretur paupertas ad communem finem Religionum, qui est vacare divinis obsequiis &c. h. i.

Q. 6. In quo felicitas Monachi, pecunias non pro se quaerentis, consistat.

Respondet B. Macarius in Epist. quod faciat eum expeditum ad Dei servitium; & sic sonant verba ejus: Ut enim cumulata navis undarum ictu obruitur; sic multa possidens Monachus non salvabitur. Nihil possidens Monachus athleta insuperabilis: nihil possidens Monachus cursor levis, velociter ad bravium vocationis pervenit. Avarus Monachus operari negligit: nihil possidens Monachus post opus moderatum, orationibus & letitionibus vacat. Avarus Monachus thesaurizat sibi iram in die ultionis: nihil possidens Monachus thesaurizat in celo, & dabit laudem cum Angelis Deo, &c. h. i.

* * * *

CA-